

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 515/07
13.12.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Зоје Поповић и Наде Кљајевић, чланова већа, са саветником суда Гораном Јосифовим, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца АА, кога по пуномоћју заступа АБ, адвокат, против туженог Министарства финансија Републике Србије, ради поништаја решења Пореске управе - Регионалног центра Београд, бр. 7311-202/07-20 од 04.7.2007. године, у предмету принудне наплате, у нејавној седници већа одржаној дана 13.12.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем туженог и то ставом I диспозитива одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против закључка Пореске управе - Филијале Вождовац, бр. 433-99/06 од 03.4.2006. године, док је ставом II диспозитива овим решењем замењено решење Пореске управе - Регионалног центра Београд, бр. 4331-154/06-20 од 23.11.2006. године. Иначе, закључком Пореске управе - Филијале Вождовац, бр. 433-99/06 од 03.4.2006. године, одбачена је жалба тужиоца изјављена против решења бр. 433-21/05-709-ЗД.Н. од 27.12.2005. године, као неблагоприятно изјављена.

Тужилац поднетом тужбом најпре побија законитост оспореног решења туженог органа бр. 433-154/06-20 од 23.11.2006. године, са свих разлога прописаних одредбом члана 10. став 1. тач. 1. и 3. Закона о управним споровима, а затим и новодонето решење туженог органа бр. 7311-202/07-20 од 04.7.2007. године. У том смислу је навео да му решење о принудној наплати није достављено због погрешне адресе његовог пребивалишта, као и да нису тачни наводи управних органа да је решење од 27.12.2005. године уручено његовој супрузи која не живи у ааа, већ у ввв, што указује да је службена белешка сачињена 18.1.2006. године о достави првостепеног решења неистинита. Даље је навео да на адреси у гтг, не живи ни он нити његова супруга чиме су због неучествовања повређена његова права као странке у поступку. Предложио је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган у одговору на тужбу, имајући у виду новодонето решење којим је замењено оспорено решење бр. 4331-154/06-20 од 23.11.2006. године, предложио је да суд исту одбије.

Решавајући овај управни спор на основу чињеница утврђених у управном поступку на основу члана 38. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96) и испитујући законитост оспореног решења, у границама захтева из тужбе, на основу члана 39. став 1. истог Закона, Врховни суд Србије је, оценом навода тужбе, одговора на исту и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Правилно је поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио, као неосновану, жалбу тужиоца изјављену против закључка Пореске управе - Филијале Вождовац, бр. 433-99/06 од 03.4.2006. године, налазећи да је исти донет без повреде правила поступка, као и да је заснован на правилној примени материјалног права. Ово с тога, што из списка предмета произилази да је решење о принудној наплати пореске обавезе из непокретности тужиоца, као пореског обвезника, бр. 433-21/05-709-ЗД.Н. од 27.12.2005. године, уручено тужиочевој супрузи ББ дана 18.1.2006. године, која је одбила да потпише пријем истог. Ово стога што је одредбом члана 36. став 3. Закона о пореском поступку и пореској администрацији ("Службени гласник РС", бр. 80/02... 85/05), прописано, између осталог, да ако је порески обвезник физичко лице, односно предузетник, порески акти сматрају се достављеним и када се уруче пунолетном члану домаћинства, док је одредбом става 4. истог члана тог Закона, прописано да се уредном доставом сматра и када наведена лица одбију да приме или потпишу пореске акте, ако лице које је вршило достављање о томе сачини службену белешку. Имајући у виду да је на решењу о принудној наплати пореске обавезе из непокретности бр. 433-21/05-709-ЗД.Н. од 27.12.2005. године, констатовано да је ББ, супруга тужиоца који је порески обвезник, примила решење, 18.1.2006. године, без обзира што није желела да пријем истог потпише, то је код цитиране одредбе наведеног Закона, по налажењу Врховног суда Србије, извршена уредна достава решења о принудној наплати пореске обавезе из непокретности. С тога, је правилан закључак пореских органа да је жалба против тог решења поднета неблагоприятно.

Цењени су и поменути наводи тужбе да супруга тужиоца има пребивалиште у ввв, што искључује

могућност пријема наведеног решења на дан 18.1.2000. године, па је суд нашао да су исти без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења. Ово с тога, што место пребивалишта означено у личној карти, правно је ирелевантно у односу на фактичко стање боравишта брачног друга.

Са изнетих разлога, налазећи да су неосновани наводи тужбе, да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је, на основу члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), решио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 13.12.2007. године, У. 515/07

Записничар, Председник већа - судија

Горан Јосифов, с.р. мр Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК